

זמני שבת

לפי לוח אה"ח *ששון חורף

ר"ת	יציאה	ניסיה
ירושלים	18:26	19:37
תל אביב	18:44	19:36
חיפה	18:46	19:38
באר שבע	18:45	19:37

הפטרה כה אמר (יחזקאל מוה)

העלון מוקדש לעילוי גשמותו הסתורה של מו"ר התורה ופוסק הדור, מורנו ורבונו מו"ר האגף רבי עובדיה יוסף צוקרל, שזכותו הגדולה תגן עלינו. להצלחת: דוד בן שמחה ובי"ב לרפואת: יניב בן אהובה לעילוי גשמות: מרדכי בן שמחה | ניר אלון בן מרגלית חיים בן תמור | חיים בן כרמלה

עלון שבועי היוצא לאור ע"י מוסדות "כאייל תערוג" הר חומה
בראשות מורנו הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

חסדי שמואל

ע"ש סמי טוואד ז"ל בן חסינה

ליצירת קשר: 1599-50-20-51

לקבלת העלון במייל כתבו ל: harav.eyal@gmail.com

www.ayal-taarog.co.il

פרשת תזריע | גליון 606 | ד' ניסן תשפ"ד

ולעולם לא נבוש כי בן בטחנו

"ולעולם לא נבוש כי בן בטחנו" לא נבטיש אם נבטח בהשם. אומר רבנו הגר"א בביאורו לסידור, "בושה הוא שורש בושש ואיחור כמו שכתוב במשלי "אשת חיל עטרת בעלה ורקב בעצמותיו מבישה" וברש"י "עצלנית ומעכבת תנועתה", לא די שאינה מפרנסת בעלה, אלא היא כרקב בעצמותיו בכל עת ובכל שעה וזהו אומרו "ולעולם לא נבוש כי בן בטחנו", שלא תתאחר תקוותינו כאשר נבטח בך". בושה זה לשון איחור. השם מבטיח אני לא אאחר לך את הישועה, אביא לך אותה בצורה זמינה. ניגש אלי יהודי, אשתו בהריון והרופאים אמרו לה שיש בצקת על הראש של העובר ועכשיו צריך לעשות כל מיני בדיקות והיא נכנסה לפחדים. כל השמחה שלנו נהפכה לתוגה. אמרתי לו עכשיו השם רוצה בטחון, להסיר דאגה, לשכוח מזה כאילו אין צרה, שים מוזיקה, תגיד לאשתך לא צריך שום בדיקות גם ככה הם לא יכולים לתקן משהו עכשיו, גם אם יש משהו זה רק לעתיד. תשמחו במתנה שהשם נתן לכם ותתעלמו מהבעיה, תתחזקו במידה בטחון "כי בו ישמח ליבנו כי בשם קדשו בטחנו" והשם מבטיח לך אני לא אתן לך עד הלידה לחכות, כבר בסקירת מערכות הבאה יגידו לכם טעינו. רק הבטחון שלך יכול לעזור עכשיו.

אומר הסטיפלר הקדוש, אבא של הרב חיים קניבסקי זצוק"ל "ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך" שייך להתפלל על שכר מצוות? אלא אין מדובר על שכר העולם הבא, אלא על העולם הניתן בעולם הזה מכוח הביטחון, ומציאות שהבוטח בהשם חסד יסובבנו ועל זה מתפללים שאף שאדם אינו ראוי לחסדי השם מכל מקום עושה השם רצונו תמורת בטחונו בו" לכן כמה אדם צריך לחזק עצמו במידת הביטחון במיוחד בשעת צרה ובעיה ואומר רבנו הגר"א "משען ומבטח לצדיקים" הגם שהוא מבטח לבוטחים בו ואף שנותן שאלתם לאחר זמן קודם יבוא שאלתם ומשען להם שלא יאבדו ביטחונם", לפני שתבוא הישועה השלימה שלך אני נותן לך איזה שהוא משענ. בשעות הקשות, כשהרופאים אומרים דברים לא טובים, כשהשוכר לא רוצה לשלם שכירות,

עכשיו אני רוצה לראות את הביטחון שלך. לא רוצה לשלם אל תשלם, אני לא הולך לריב איתך. ברגע שיהודי משוכנע אני חי לא כי מגיע לי, אני אוכל לא כי מגיע לי. לא בגלל שאני עובד השם והנחתי תפילין. אני חי כי השם מכלכל את העולם בחסד. כשאדם באמת מבין את זה קל לו לבטוח בהשם.

מה מונע את הביטחון של האדם מהשם? לי השם לא יעזור, אני יודע מי אני. הוא עוזר לצדיקים כמו ר' חיים קניבסקי. בדיוק הפוך. הרמב"ם אומר למה מביאים קורבן "כי חטא לאלוקיו וראוי לו שישפך דמו וישרף גופו לולי חסד הבורא לכן לקח הבורא תמורה ממנו וכיפר הקורבן הזה שיהיה דמו תחת דמו" זה על שוגג, מה היה קורה לנו על מזיד. הכל זה חסדים של הקב"ה "כי לא כלו רחמיך כי לא תמו חסדיך".

כותב רבנו יונה בשערי תשובה "המדרגה בעניין הביטחון ימסר הנפש להשם כעניין שנאמר "אליך השם נפשי אשא" ונאמר "בידך הפקיד רוחי" ומסירות הנפש הוא שהוא בוטח בהשם שיבחר את הדרך הטובה בשבילו וידע כי כל מעשי השם יתברך לטובתו כמו שאמרו רבותינו "כל דעביד רחמנא לטב עביד" ויקבל עליו כל הבא באהבה וידע כי טובתו זה לתועלתו יותר הוא מבקש לעצמו כי הוא אינו יודע הטוב הנפשו", מסירות נפש זה להגיד אני לא יודע ולא מבין מה טוב לי השם, קח תעשה מה שטוב לי. רוצה לקחת לי את הדירה, קח לי את הדירה, אני מאמין בך שזה הכי טוב לי. רוצה לקחת לי את התפקיד, את העבודה, את הכבוד, מה שהשם רוצה אני מרצה! זה מסירות נפש אומר רבנו יונה. וכאשר האדם הולך בדרך הזו, הוא לא נבהל מכלום ולא מפחד משום דבר, הוא הולך שליו ורגוע. "וידוע שזה תועלתו יותר ממה שהוא מבקש לנפשו כי הוא אינו יודע הטוב לנפשו זה שנאמר "בחבלי אדם אמשכם בעבותות אהבה" אני מושך אותך עם חבל, אבל אני אוהב אותך! אתה לא רוצה את הבעיה הזו אני יודע, אבל אני מושך אותך לבעיה הזו כי זה טוב לך, אני מושך אותך באהבה.

ואומר החזון איש בספרו אמונה ובטחון "וכאשר האדם נפגש במקרה אשר לפי נוהג העולם צפוי לו סכנה ומדרכי הטבע לפחד מטבע העולם... וההבלגה בשעה קשה זו ולהשרות בקרבו את האמת כי אין לפניו פגע רע ורק הכל מאיתו יתברך בין לטוב בין למוטב ושורש תמונתו מפיגה פחדו".

שבת שלום! אייל עמרמי

"זוטא טסא יקרא..."
בראי הפרשה

לחץ, אכילה וזה שביניהם
בראית ותזונה

זכרונות דברים
סיפור לשבת

התפילין הנודדות
סיפור מחזק

רבי חיים הלברשטאם מצאנז
גדולי ישראל

שבת בבית הכנסת "חסדי שמואל" עם מוריניו הרב אייל עמרמי שליט"א

17:00	מנחה מגין א'	18:40	מנחה ערב שבת
17:30	שיעור במוסר וחסידות	5:05 (כ- 65 דק' קודם הנץ החמה)	שחרית הנץ החמה
18:15 (בסוף השיעור)	מנחה מגין ב'	07:00 (30 דק' לפני תפילת שחרית)	שיעור בהלכות אישות
לאחר מנחה	סעודה שלישית	07:30	שחרית מגין ראשי
19:10 (בשקיעה)	שיעור הלכה	16:00 (בביה"כ חסדי שמואל)	תהילים לבנות
19:40 (עם צאת השבת)	ערבית של מוצ"ש	16:00 מפי מו"ר שליט"א	שיעור לנשים
20:10 (כחצי שעה אחר צאת השבת)	אבות ובנים	16:30 (חושן משפט)	שיעור הלכה, שולחן ערוך

על פי החינוך/לגיל ההתבגרות

בטל בשישים?

בתקופת המשכילים הרבו לצחוק על האורתודוקסים, על כך שהם שומרים בקנאות על כל דבר, על כך שהם לא מאפשרים להכניס דברים חדשים, להתפתח, להרחיב אופקים. אחד המשכילים "יהודה ליב גורדון" הוציא ספר "קוצו של י"י" בספרו הוא לעג מהחרדים הללו השמרנים ואמר שצריך ללכת ברוח הזמן ברוח התקופה, להתפתח. הספר נטף ארס ושנאה, אך אנשים רבים נפלו ברשתו. בסוף הספר הייתה בקשה לתרומה לצורך הפצת הספר בכמה שיותר עותקים בנקאי אחד אורתודוקסי עשיר, התקשר יום אחד למחבר הספר, אמר שקרא את הספר והתרשם ממנו מאוד והוא רוצה לתרום.

המחבר היה גאה בעצמו, ומופתע מכך שהצליח לשכנע את אחד מגדולי המתנגדים לתרום. היה מדובר בסכום עצום של אלפי רובל. הבנקאי ביקש את כתובתו של יהודה לייב גורדון, למען לשם את הצ'ק. כתב את הסכום הגדול, חתם ושלח. המשכיל קיבל את ההמחאה התקשר לומר תודה ואף הוסיף שהוא שמח שהוא מבין שהציבור זקוק לצורת הנהגה אחרת, למנהיגים שיודעים לעגל פינות, להרפות יותר... לא לעמוד על קוצו של יוד.

מחבר הספר ניגש לבנק על מנת להפקיד את ההמחאה. בשל הסכום הגדול שהיה רשום על ההמחאה לא לכל פקיד יש הרשאה להפקיד את הצ'ק והוא העבר מפקיד לפקיד. עד שהגיע למנהל הסניף

מנהל הבנק התרשם מהסכום הגבוה, הוא בוחן היטב את הצ'ק, האם התאריך מתאים? על החתימה? על החתימה? על החתימה המופיעה במאגר של הבנק. ואז הוא מגלה שבחתימה חסרה האות 'י' בשם התורם. הוא מתנצל בפני המשכיל ואומר לו שלא יוכל להפקיד את הצ'ק. המשכיל ניסה לשכנעו שבטח זה טעות, ואולי הוא כותב את שמו תמיד כך... המנהל אמר שכל עוד החתימה אינה תואמת במדויק את החתימה שמופיע בבנק לא ניתן להפקיד.

בלית ברירה שיגר יהודה לייב גורדון מכתב לבנקאי בבקשה לשנות את הצ'ק. בתגובה נכתב לו הבנקאי התורם: "צא ולמד מה כוחו של י"י" על קוצו של י"י עומדת היהדות. עומדות המצוות וההנהגות. או הכל או כלום

התורה תורת חיים יש בה הרבה פרטים לפעמים מתעוררות שאלות המה זה משנה דקה פה דקה שם, ס"מ פה ס"מ שם. התורה שלנו תורת חיים מכילה הרבה פרטים ודיוקים וא"א לעגל פינות הכל ספור ומדוד. שום דבר לא מיותר שום דבר לא ב"קטנה"

כתוב בחומש ויקרא כא: "אמור ואמרת אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם" רש"י מבאר, "אמור ואמרת" להזהיר גדולים על הקטנים. ה"ישמח משה" אומר בשם האדמו"ר מליזנסק: אמור ואמרת ל"להזהיר גדולים על הדברים הקטנים" אנחנו עסוקים כעת בניקיונות הבית לפסח. נכון שנעים מאד לגור בבית שעבר ניקיון יסודי כל כך. אך מעיקר הדין הניקיון נועד לבער את החמץ. אבל אסור שנפל לתערובת מותרת, כגון טיפת רוטב טריפה שנפלה למרק כשר. או טיפת חלב שנפלה למרק בשרי, משערים את היחס בין ההיתר לאיסור, אם ההיתר מרובה פי שישים מן האיסור - האיסור בטל, והתערובת מותרת באכילה. מדין תורה גם חמץ שהתערב במאכל כשר לפסח, אם המאכל הכשר לפסח מרובה פי שישים מהחמץ, החמץ בטל, והתערובת כולה כשרה לפסח. אלא שחכמינו ז"ל החמירו, וקבעו שאפילו אם יש כנגדו פי אלף או עשרת אלפים - הריהו אסור את כל התערובת.

במה שונה החמץ מכל מאכל אחר? מדוע הוא לא בטל בשישים? מפני שהחמץ איננו אסור רק באכילה, אלא גם בבל ייראה וכל יימצא ברשותנו בפסח, בניגוד לשאר מאכלים אסורים שלא אסרה התורה שימצא ברשותנו. לכן גם חכמינו הלכו בעקבות החמרת התורה, והחמירו בחמץ בכך שאסרו את ביטולו.

טעם נוסף, שכל המאכלים האסורים, עומדים באיסורם בכל השנה, ואילו חמץ, שרגילים לאוכלו כל השנה, חששו שמפני הרגילות ישכח האדם את איסורו בפסח ויבוא לאוכלו, ולכן החמירו בו, כדי שיזכרו היטב להיזהר בו. למדנו איזו החמרה על חמץ שאינו בטל בשישים, וכדאי גם שנזכור דווקא בימים הללו, כמה ביחס מעריך או חיובי הכי קטן שאפשרי, יכול לחולל פלאים אצל ילדנו. להבחין ולעודד, לא לבטל אף נקיפת אצבע. להחמיא על משהו קטן: הפנלים נוצצים. יפה שקמת מוקדם להתפלל. מעריכה שקיפלת כביסה גם אם הבית כולו על גלגלים. כמה הועלת לי בקניה היום, גם אם העוזר/ת נעלמו לשעה תמימה. האוכל שהכנת היום היה ממש לעניין. למרות שבשילה בשטח לכלך ולך. וזה (המעשה) הקטן, גדול יהיה.

נכתב ע"י ז. קליין

מנהלת תוכניות סמינר הר חומה

שפע בבית, ברכה בכיס

הציבור מוזמן לסניף החדש
של חברינו היקר

רבי אברהם ניסים הי"ו

"שפע ברכת השם"

נהנים מהמחירים הזולים ביותר
וגם תומכים בתומכי תורה

ביום שלישי הקרוב ח' ניסן 16.4 ידרוש מורנו הרב ב:

אדם - 20:00 | בית כנסת "לשם לתהילה" רח' הרדוף הנחלים 1 052-8255400

תל ציון - 21:15 | בית כנסת "קול יהודה" רח' אהבת ישראל 11 050-3564444

לשמיעת שיעורי הרה"ג אייל עמרמי שליט"א בשידור חי וכן בשידור חוזר התקשרו למס': 08-6170437

בראי הפרשה

ועוד נשאל: הרי הבושה קשה מנשוא, עד כדי כך שלצערנו יש אנשים שמאבדים את עצמם לדעת, כי הם אינם יכולים לשאת את הבושה. קל וחומר שיקשה לאדם לעשות פעולות שיביישו את עצמו. אם כן, איך התורה דורשת מהמצורע שיגרום לעצמו כאלו בזיונות, ללבוש בגדים פרומים, לגדל שער, והנורא מכל, לקרוא על עצמו 'אני טמא'?

שאלות אלו שאל המשגיח הגה"צ רבי יחזקאל לוינסטיין זצ"ל, ומכוחו הוא מייסד שמופעי הבושה הללו נועדו כדי לשבר את רוחו הגאה של המספר לשון הרע. וכשזה אכן יקרה ורוחו תישבר, הוא יפסיק לחשוב רק על חייו בעולם הזה, והוא יבין שהחיים כאן הם פרוזדור לעולם הבא, ובכל בושה שהוא מתבייש כאן, נחשכת לו בושה שם בעולם הבא. וזה משתלם, כי שם הבושה תהיה חמורה יותר, כי היא תהיה בפני אבותיו וצדיקי דורי הדורות. וכשם שהחולה, יסכים ואף יחפוץ להתיישר עבור פעולה רפואית כלשהי, כשהיא נעשית למען בריאותו. כן החוטא, כאשר יחכם, יסכים להתיישר ולהתבייש עבור כפרתו, במקום הבזיונות שיהיו לו בעולם האמת.

ומפני ששורש חטאו של המספר לשון הרע היא גאוה, והיא אם כל חטאת. הגאוה היא יסוד ושורש מדת החוטאים, כי בהתנשאותם הם עושים את חיי העולם הזה לעיקר, ומתעלמים מחיי העולם הבא, עולם הנצח. על כן צריך המספר לשון הרע לשבור בעצמו את רוחו ואת גאוותו. והוא יצליח לעשות זאת, כי הוא יבין שזה לטובת נשמתו, תחת בזיונותיו בעולם הבא.

"והצורע אשר בו הנגע בנדין יהיו פרמים ולאשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא... בדרך יושב מחוץ למחנה מושבו": (וי' מה מו)

עונשו של המספר לשון הרע חמור מאוד. מלבד נגעי הצרעת שלבטח לא היו קלים עבור הנגוע, וההרחקה מחוץ למחנה שבוודאי לא היטיבה אותו ועם סביבתו, היו גם טקסי בושה כלל לא פשוטים. היה עליו ללבוש בגדים פרומים, ולגדל שער פרוע. ואם לא די בכך, הוא עוד היה צריך לומר לכל מי שהוא פוגש שהוא טמא, "אל תחשוב שאני הולך כך בבגדים פרומים ושער פרוע, כי אני עני, או כי כך חשקה נפשי, אלא מפני שאני טמא צרעת, דברתי לשון הרע..." זו הרי בושה נוראה!...

ונשאלות השאלות: מדוע מגיע לו עונש כה חמור, הרי על הבושה נאמר: 'המלבין פני חברו אין לו חלק לעולם הבא', וביארו שהמבייש את חברו כאילו רצחו. אם כן, מדוע עליו ללקות בעונש כה חמור הדומה למיתתו, להתבייש כל כך בפני שכניו ומכיריו?

בריאות ותזונה

לחץ, אכילה ומה שניהם

אורח החיים המערבי מעלה בשנים האחרונות למודעות את הנוזקים של לחץ נפשי מתמשך על גוף האדם. כיום כבר ידוע כי לחץ הוא גורם סיכון להתפתחות מחלות כרוניות רבות, ובהן מחלות לב וכלי דם ומחלות נוספות שמתאפיינות בפעילות דלקתית מוגברת. בשנים האחרונות הולך ומתחדד גם הקשר שבין לחץ להשמנה, אשר אף זוכה בשנים האחרונות להכרה רשמית כמחלה כרונית. לחץ עלול לפגוע משמעותית ביכולת לשמור משקל גוף תקין, ועשוי לחבל בניסיונות הדיאטה. הקשר בין לחץ להשמנה סבוך, ומערב גורמים ביולוגיים - כמו רמות גבוהות של הורמון הלחץ קורטיזול שמעודדות צבירת משקל עודף, לצד התנהגויות לא בריאות תלויות לחץ שמעלות את הסיכון להשמנה. מחקרים זיהו קשר בין עלייה בהורמון הלחץ קורטיזול לבין צבירת משקל עודף. לחץ מוביל לעלייה בהפרשת הורמוני אדרנלין וקורטיזול מבלוטות האדרנל מצויות בחלק העליון של הכליות, וכן לשחרור של סוכר (גלוקוז) לזרם הדם שמטרתו לספק לגוף אנרגיה למאבק או לבריחה מגורם מאיים. לאחר שהאיום הוסר, רמות האדרנלין יורדות, וכן צונחות רמות הסוכר בדם, ואילו הורמון הקורטיזול נותר ברמתו הגבוהה כדי לחדש במהירות את מאגרי האנרגיה של הגוף. כך מתפתח מצב שמובייל לתשוקה למאכלים עתירי סוכר שביכולתם לספק לגוף אנרגיה

מהירה. במצב זה, על רקע הלחץ, הגוף נוטה לאגור את הסוכר בגוף כעודפי שומן, בעיקר שומן ביטני. בנוסף, הורמון הקורטיזול מאט את קצב חילוף החומרים (מטבוליזם) של הגוף, ובכך מקשה את היכולת להוריד במשקל. במצב של מתח נפשי, אנשים עשויים למצוא תחושות הקלה ונחמה במזון, מה שמובייל לדפוס של 'אכילה רגשית' וצבירת משקל עודף וקושי ביכולת לרדת במשקל. כמו כן אנשים מתקשים להשקיע בבישול והכנת אוכל ממרכיבים בריאים, ונוטים לצרוך אוכל זמין בסביבה קרי מזון מהיר, שלרוב מכיל כמויות עודפות של שומנים וסוכרים. במצבי לחץ, אנשים נוטים להימנע מפעילות גופנית שדורשת השקעת אנרגיה נוספת. לחץ נפשי וריבוי משימות מובילים לרוב לדפוס של דילוג על ארוחות קבועות, כשאלו אינן נמצאות בראש סדר העדיפויות. הפרה בדפוס של אכילה מסודרת לה הורגל הגוף מובילה עם הזמן לצבירת משקל עודף. מתח נפשי פוגע גם בשינה, ומחקרים שונים מצביעים על קשר בין שינה ירודה להאטה בקצב המטבוליזם של הגוף, ולעלייה בעייפות במשך היום - שמוביילים להשמנה. לצד הקשר החזק שבין לחץ להשמנה, יש מחקרים שמתמקדים בקשר הפוך שבו מצבורי שומן עודפים בגוף עשויים להוביל להתפתחות מתחים נפשיים או להחמירם.

יציאה ממעגל הלחץ דורשת: פעילות גפנית סדירה. הקפדה על תזונה בריאה המבוססת על פירות וירקות ודגנים מלאים ומיעוט סוכר, שומן רווי ומלח ולהימנע מאוכל מנחם שהוא לרוב משמין יותר. גם כשנדרש כבר אוכל מהסוג המנחם - ניתן להתמקד במאכלים בריאים יותר, כמו למשל פופקורן תוצרת בית (ללא תוספת מלח) או פירות וירקות חתוכים, במקום חטיפים מתועשים. מים: שתייה מרובה של מים במצבי לחץ מובילה ליירידה בתחושות הרעב והתשוקה למזונות לא בריאים. אם חלף זמן קצר מאז האכילה האחרונה, והנכם חווים תחושת רעב - מומלץ לשתות מים כדי להשרות תחושת שובע ולמנוע אכילת יתר. טיפול נפשי: לעתים יש צורך בטיפולים נפשיים להפחתת מתח נפשי מתמשך, לרבות באמצעות תרופות נוגדות דיכאון ונוגדות חרדה וטיפולים בפסיכותרפיה. בשנים האחרונות מדגישים מחקרים בעיקר את יתרונותיו של טיפול קוגניטיבי התנהגותי (CBT) כשיטה מועילה ללימוד אסטרטגיות להפחתת לחצים נפשיים.

ארוחה עשירה כיד המלך
ברמת 5 כוכבים
מידי שבת בשעה 18:15

סעודה
שלישית
חגיגית
ומפוארת

סיפור לשבת

זכרונות דברים

מבין ענין, משיב לי: "תשמע, שנינו יראי שמים, אתה אומר שהיא מהפכת בחררה ושאתה לא בסדר. שומע. מה יותר נכון וראוי מאשר להרים טלפון לרב שלי שהוא מורה הוראה, ונשמע מה יש לו לומר בנידון". אמר ועשה. ורבו מעבר לקו שואל מפה, חוקר משם, בודק אי שם, פותח ספר, חוכך בדעתו ופוסק: "עפ"י הנתונים היבשים שהשמעתם, אין כאן שום איסור של חטיפת החררה מידי המהפך בה, אין שום מניע שלא תסגרו את העסקה ביניכם. בהצלחה". "יופי שמעת, הבה ונסגור את הפרטים בינינו", דחק בי המוכר. גם לי יש רב, וגם הוא מורה הוראה, השבתי למוכר. רבך השיב כפי שהשיב, הבה נשמע מה אומר בנדון רבי ומורי. הפלא ופלא, גם רבי ומורי, שהוא דיין מיומן וותיק משיב באותה רוח דברים. "עפ"י ההלכה אין שום מניע שתבצעו את העסקה, כרגע - עפ"י הדין - החררה בידך, אולם נכון, ההלכה לצייד ואף אחד לא יבוא בטענה כלפיך אם תרכוש את הנכס, אלא שיש כאן צד של צער אלמנה. קרוב לוודאי שכשהיא תשמע שהדירה נמכרה והכל בגלל העיכובים של הבנק או הרשויות שאין בכוחה כרגע לגבור עליהם, היא תזיל דמעה. וכי חסרות דירות בעולם? למה להתעסק עם דמעתה של אישה מיוסרת?" עיניה של רעייתי הפכו רכות ונגות. המוכר אף הוא נאלם דום. לחצתי לו יד בחום רב, וסיכמתי את המפגש בינינו: אתה איש יקר, ודירתך נפלאה ועונה בדיוק על מה שחלמנו ורצינו, וברוך השם גם מבחינה כספית יכולנו להתמודד עם המחיר. אבל דמעה של אלמנה. אתה מבין?"

ירדתי במדרגות עם לב צבוס ומכוץ. מצד אחד חשתי מאוחד ושבור ומצד שני מעורר עם תחושת הצלחה שגברתי על היצר. אבל הדירה, אוף, הדירה החלומית, חמקה מבין אצבעותי. יש לי תפקיד מסוים במוסד ציבורי חשוב. למחרת בבוקר ערכתי בדיקה מה בעצם מעכב את המשכנתא של הגברת. מדובר היה בכמה פרטים טכניים, ולאחר שהפעלתי לחץ וקשרים מסוימים במקומות הנכונים הבטיחו לי שהעסק שלה מתקדם. אחרי הצהריים אחד, בעוד הנני משרך גלגל לכיוון דירתך, ידיד שלי מנחם על הקו. "דוד, באיזה רחוב אתה נמצא?" נכנסתי כרגע לתחילת רחוב החבצלות. "עצור במקום..." הורה לי. משמאלך בנין מספר ארבע, עלה לקומה ראשונה, דפוק בדלת השמאלית של משפחת ירדני, הם מוכרים את הדירה, עוד לא שמו שלט, לך תציץ". נכנסתי לדירה וכמעט נפלתי מהתרגשות. דירה יותר רחבה ונוחה מן הקודמת, הנוף יותר מרשים, היא קרובה למוסדות החינוך של ילדי ולקהילה שלי. וכמה רוצה כבוד? שאלתי את ירדני המוכר. "1.8 מיליון וסוגרים", אומר לי ירדני. כעבור רבע שעה נכנסה אשתי, עשתה סיור זריז, תלתה בי עיניים דוחקות והבנתי הכל. מיד עשינו זכרון דברים. ועכשיו לסיכום הדברים: מצאתי דירה גדולה ונוחה יותר, במחיר הרבה יותר זול, באיזור הרבה יותר נוח מבחינת הכל. יצאנו רעייתי ואני מן הדירה מרוצים עד השמים, זיכרון הדברים בכיס, המשכנתא תצטמצם. לפתע צלצל בפלאפון, על הקו האלמנה: "רציית לבשר לך שכרגע הזרימו לנו את המשכנתא, ואנחנו בדרך לחתימת חוזה. תודה רבה לך מכל הלב".

ירדתי במדרגות של הדירה המיוחדת ולבי נצבט בקרבי. הלוא זה בדיוק הבית שחיפשתי וחלמתי שנים רבות. ועכשיו, מדרגה אחרי מדרגה, אני צריך לעשות עם עצמי מאבק פנימי לא פשוט. לוותר או לא לוותר. ואם לוותר, מי מכריח אותי? שהצד ההוא ירד מהעץ ויחפש אלטרנטיבה אחרת. למה דווקא אני? ואם לא לוותר, אז רגע רגע, מי שמך בעל-הבית על העולם? מי התיר לך להשתמש בכח הפיננסי היותר מוצלח שיש לך כרגע, כדי לדחוק את המתמודד הנוסף? בקיצור, מדובר בדירה בת חמישה חדרים גדולים, קומה שניה, עם מעלית. הסלון משקיף לנוף ירקרק עם אופק של שמים אינסופיים, המטבח רחב-ידיים עם פינת אוכל. בקיצור, הבית מתאים כמו כפפה ליד למשפחתנו. כל צורך של כל ילד נענה בהרמוניה, כולל חדרון עבודה קטן בשבילי צמוד למרפסת הענקית. המוכר ביקש סכום גבוה ביותר. 2.2 מיליון ש"ח, זה דרש ממני להוסיף עוד 150,000 למשכנתא המנופחת ממילא. סגן מנהל הבנק אמר לי - תוך כדי שיחה עם בעל הדירה - שלדעתו לא תהיה בעיה ותוך יומיים שלושה הבנק עומד לצידי עם התוספת המבוקשת. עיניה של אשתי נתלו בי ודחקו בי כאומרות: 'נו דוד תעשה איתו זכרון דברים, גם בחלום הכי רודד שלנו לא חשבתי שנזכה להיכנס בשערי הדירה המהממת הזו...' ניסיתי להוריד 50,000 שקל מהמחיר. "בשום פנים ואופן לא! שני מיליון מאתים אלף! אם מתאים לך. עושים עכשיו זכרון דברים". או. קיי, אני אומר לו, נעשה זיכרון דברים על 2.2 מיליון ושיהיה ברכה. רק תסביר לי למה אתה לא מוריד מעל המחיר נקוב, שאלתי את המוכר. "תקשיב, יש לי קונה רצינית, שמוכנה לשלם שני מיליון מאה חמישים אלף. עקרונית סגרתי אתה, אבל לא חתמנו חוזה ולא זיכרון דברים. סיכמנו שאם היא תשיג את הסכום תוך חודשיים-שלושה, נסגור. דא עקא שהמשכנתא שלה מעוכבת המון זמן ע"י הבנק", הסביר לי. מדוע? שאלתי. "תראה, מדובר באשה אלמנה עם מספר ילדים, היא עדיין בתוך שנת האבל, בעלה נפטר לא מכבר, והדירה מחולקת גם ליורשים, עפ"י ההלכה והחוק גם יש להם חלק בדירה. עכשיו הם מנסים לשנות את צו-הירושה, כדי להוציא את הבנים בהסכמתם כמובן, מן הירושה, אבל העסק נמשך ונמרח כבר ארבעה חודשים וחצי, ואני די לחוץ. והנה הגעת, הוספת מעליה סכום נאה של חמישים אלף ובשעה טובה סוגרים", עדכן המוכר. אלמנה? אלמנה מהפכת בחררה ואתה לא מעדכן אותי? זה נשמע לא טוב, טענתי. המוכר, יהודי חביב וירא שמים קצת

סיפור אישי

התפילין הנוודות

חזרתי לשוטר ובישרתו לו. השוטר התפלל: "הצלחת לאתר את הבעלים?" ובקשר לזוגות התפילין הנוספות אמר השוטר: "האמת שאכן הגיעו עוד שתי זוגות תפילין!" בשמחה רבה תיאמתי עם המאבד כיצד להשיב לו את האבדה. לפתע שאלתי: "ומה תעשו עם ארבע זוגות תפילין לאחר שכבר רכשתם חדשות?" המאבד השיב בשאלה: "אני ובני נניח אותן!" התפלאתי: "חלפו כבר שנתיים מאז שהתפילין אבדו, ועדיין לא קניתם חדשות?"! התשובה היתה מפתיעה: "במשך השנתיים הללו אמרתי: אני לא קונה תפילין חדשות. אני הקפדתי לרכוש אותן מכסף כשר בתכלית בטוחני שהן תחזורנה אלי!"

סיפר בעל המעשה: ביום בהיר ניגש אליי שוטר, ומבקש ממני להקים גמ"ח משתי זוגות תפילין שנמצאות בתחנת המשטרה זמן רב, שלא הצליחו לאתר את בעליהן. ביקשתי לראות את התפילין. לפי האלפי"ן והעיני"ן ששולבו בשם בעל התפילין, ולפי המראה, הגעתי למסקנה שמדובר בחסיד שמתגורר בארה"ב. צילמתי את התפילין וההפצתי אותה במחוזות המבוקשים. חלפה שעה אחת, וחסיד סאטמאר מתקשר אליי מניו-יורק: "שתי זוגות התפילין הן של שני הבנים שלי. הן היו מונחות יחד במזוודה ונאבדו כבר לפני שנתיים. אבל באותה מזוודה היו מונחות גם שתי זוגות תפילין שלי, אחד של רש"י והשני של רבנו-תם, שמא מצאת גם אותן?"

לקבוצת הנשים

שלח 'צרף' ל:
054-313-6033

לקבוצת הגברים

שלח 'צרף' ל:
050-852-0721

להצטרפות
לקבוצה של
הרב אייל
עמרמי:

מעגל אותו, ולכן לפי דעתו זה מותר, אבל כמו שאמרנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל אוסר כי הוא אומר שעצם התבנית שהאדם בונה לפאה בצורה המסולסלת, זה נקרא בנייה, וזה ממש כמו מלאכת קליעת הצמה. כמו כן, אם יש לאישה פאה נוכרית והיא רוצה לעשות בה צמה, אז זה אפילו חמור יותר כי זה כבר קליעת בדים וזה ממש איסור תורה.

סעיף כ"ז: "אסור לסרוק במסרק בשבת ואפילו אותו שעושים משער חזיר שאי אפשר שלא יעקרו שערות. אבל מותר לחוף ולפספס ביד"

הגמרא במסכת נזיר כותבת שניזר שנשבע לה' שהוא לא יקצוץ שערותיו אז מותר לו לחפוף את שערותיו, אבל אסור לו להסתרק בכל הזמן שהוא ניזר כי ברגע שהוא יסתרק, ייתלש לו שערות, ובזה יעבור על איסור הנזירות. מכאן למדו הפוסקים שאסור לאדם לסרק את שערותיו בשבת כי הוא תולש בזה את השערות, ואחד ממלאכות האסורות בשבת היא מלאכת גזוז, שאדם נוטל שערות מהבהמה או מהאדם, אם זה על ידי כלי או האדם הזה חייב מהתורה, ואם הוא עושה את זה בידו אז זה איסור מדברי סופרים, ולכן כל שיער שאדם מוציא בידו מגופו, אם זה מהאף, מהאוזן או משערות ראשו זה איסור מדרבנן, ואם זה על ידי כלי אז זה כבר איסור מהתורה. הפוסקים האחרונים נחלקו האם מסרק נקרא כלי? האם שאסרו כלי זה דווקא כלי גזיזה או כל כלי בעולם? ה-"אגלי טל" אומר שמסרק לא נקרא כלי גזיזה מהתורה אלא רק מדרבנן, ורק כלי גזיזה כמו מספריים או סכין זה כלי גזיזה מהתורה, ולכן לפי ה-"אגלי טל" להסתרק בשבת זה רק איסור מדרבנן.

נשאלת השאלה לפי ה-"אגלי טל" למה אסור להסתרק בשבת, והרי יש לנו כלל שדבר שאינו מתכוון מדרבנן אמור להיות מותר, וכאן אנחנו לא מתכוונים לגזוז שערות, ולכאורה היה אמור להיות מותר? אלא שהגמרא אומרת שכאשר האדם מסתרק אז הוא מתכוון להוריד את השערות המדולדלות, כלומר עצם הסירוק הוא בדיעה שאם יש שיער שעומדת ליפול, אז האדם רוצה שהיא תיפול, ולכן יש לזה דין שהאדם כן מתכוון, ולכן זה אסור מדרבנן. פוסקים אחרים אומרים שלהסתרק בשבת זה איסור תורה כי כאשר האדם מוריד שתי שערות ואפילו במברשת שיער, זה איסור מהתורה. בכל מקרה, בין זה איסור מהתורה ובין אם זה איסור מדרבנן, הכלל הוא שאסור להסתרק במסרק בשבת!!

הלכות שבת

האם מותר לקלוע צמה או להסתרק בשבת קודש???

ה-"שולחן ערוך" (סימן ש"ג סעיף כ"ו) כותב: "אסור לקלוע האשה שיערה בשבת, ולא להתיר קליעתה, אבל יכולה לחלוק שיערה".

הגמרא אומרת שקליעת צמה בשבת זה איסור של מלאכת בונה, כמו שכתוב בספר בראשית: "וַיִּבְנוּ הָאֱלֹהִים אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לְקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיִּבְאֶה אֶל הָאָדָם", והגמרא במסכת עירובין מסבירה שה' קלע לחוה צמה, ורק אחר כך הביא אותה לאדם הראשון. תשימו לב שהתורה משתמשת במילה "וַיִּבְנוּ" מלשון בניין, מכאן שקליעת השיער בשבת היא בכלל מלאכת בנייה, ולכן אם אישה לוקחת שיער ומשלבת אחד בשני (וזה לא משנה אם היא עושה זאת מקליעת שלושה חלקי השיער או שניים) כלומר עושה צמה, אז יש בזה איסור של בנייה בשבת. אם האישה רוצה לאסוף את השיער בגומי, לשים קשת או בנדנה אז זה מותר, אבל לעשות צמה זה אסור. להתיר צמה בשבת זה גם כן איסור מדרבנן וזה נקרא מלאכת סותר לא על מנת לבנות, ולכן אם אישה נכנסה לשבת כבר עם הצמה, אז שתשאיר אותה על ראשה כל השבת.

הראשון"צ מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל מדבר על עניין סלסול הפאות. יש לאדם פאות בצדדי הלחיים, והוא רוצה לסלסל אותם בשבת, לפי מרן הרב עובדיה יוסף יש גם בזה איסור בונה בשבת. יש אחרים שחולקים, כמו "שמירת שבת כהלכתה" שאומר שכאשר האדם מסלסל בשיער אז הוא לא קולע שיער בשבת אלא רק

הראה לו הרבי פנים שוחקות ואמר לו: "והלוא אתה שבעל הלכה אתה, עליך לדעת היטב כמה איסורי שבת עלולים להתרחש בחיתוך הבצל, אמנם הביצה לאו גידולי קרקע היא לעניין מיעוטה, אך בחיתוך הבצל דק, עלולים לעבור על טוחן, לש וכו', וממילא בכדי שהרבנית לא תיכשל בהם חלילה", אמר הרבי, "מקפיד אני לחתוך בעצמי בכדי שלא תבוא תקלה על ידי נשים צדקניות..." נחה אמנם דעת הרב... אך קהל החסידים שוב ידע שלא בזאת עסקינן, והלוא הרבנית בקיאה היטב בהלכות תיקון מאכל בשבת, וכן ההתעסקות על השולחן הטהור בעצמו גם לא ברורה... חלפו השנים, והנה בא ונכנס אל חדר הרבי חסיד ישיש. פונה הוא אל הרבי בזה הלשון: "רבי רחמיא, שנים רבות חסיתי בצלך ולמדתי ממך רוב תורתך, שבכתב ושבעל פה, נגלה ונסתר, ורק חסרתי דבר זה, על מה ולמה נוהג רבינו כך בעת שולחנו הטהור בחיתוך האי בצלא?". הסביר לו הרבי פניו ואמר: "ידוע הדרוש המפורסם כי שבת קודש, יום השביעי, הרבה מן הנוהג בו הוא בגימטריא 7: 'נר' בגימטריא קטנה 7: 'יין' אף הוא 7: 'דג' גם, 'מרק', 'בשר'; הכול 7, עד שמגיעים לסעודת הבוקר שבה מגיע הבצל שהוא בגימטריא קטנה 14... ובכדי לתקן זאת, מקפיד אני בעצמי לחותכו ל-7...". ולמרות שפה קדוש אמר דבר זה, עדיין אמרו חסידים בעלי דעת, שעדיין אין בזה בירור, והדברים נותרו צפונים וחמומים... אמרו דרשנים, אשר בכל זאת בשלוש התשובות אותן ענה הרבי, נאמרו מהלכים שונים: בתשובתו לכפרי נרמז עניין החריפות והדבקות בד' יתברך, בתשובתו לרב נאמר הצורך הגדול בהלכות שבת בפרט, לדעת ולשלוט בכדי לא לעבור על איסורים מפורשים מידי שבת, ובתשובתו לחסיד הישיש נאמר, שלא להיות כנמשל כבהמות נדמו. חשוב ודע את בוראך ותפקידך בעולמו. אך הדברים נותרו חמומים כדבר שנאמר: "אמרת אחכמה והיא רחוקה ממנו", ולנו המורגלים על "אין לך רשות להרהר אחריה, נותרה הזכיה, שאין השטן ואומות העולם מונים אותנו לאמור 'מה העבודה הזאת לכם', שאת רצון בוראינו נעשה תמיד, זאת חוקת התורה!

גדולי ישראל

רבי חיים הלברשטאם מצאנז

מסופר על הרה"ק רבי חיים מצאנז בעל ה'דברי חיים' זיע"א, אשר מנהג מקודש היה נוהג, לחתוך בעצמו את ביצה והבצל למאכל שנהוג לאוכלו אצל החסידים בסעודת הבוקר של יום שבת קודש.

מנהג זה לא היה מחוור לקהל החסידים, על מה ולמה יעשה זאת הרבי כן בעצמו ובעת הסעודה, אך סביביו נשערה מאור, ולא נודע מעולם פשר המנהג. מעשה היה, ונקלע אל השולחן כפרי פשוט ותמים, וכראותו זאת לא כבש את תמיהתו ומיהר לשאול בקול רם: "רבי על מה ולמה? וכי אי אפשר לחתוך את הבצל קודם הבאתו אל השולחן?". ה'עולם' עצר נשימתו בדריכות, לדעת מה יענה הרבי, אך הרבי חייך ואמר לאותו כפרי: "הרי כל מהות מאכל הבצל היא החריפות שבו, ואם נחתכנו קודם לכן, מה הועילו טבחים בתיקונם? הרי תאבד כל החריפות שבו..." הכפרי נחה דעתו, ואולם החסידים המרוממים יותר, הבינו שלא בזה נעוץ העניין... לפרק זמן אחר התרחש מעשה שוב. בא רב ודיין, בעל הלכה, להשתתף בשולחן הרבי, לחזות בהיכלו, למרות שלא מן עדת החסידים הוא, וגם הוא כקודמו תמה בלחישה, מאי אולמיה לבצל הנחתך בעת הזאת ובעסק הזה?

קהילת "חסדי שמואל" מברכת את

"שלום-פלאפל"

לרגל פתיחת הסניף החדש בהר חומה בהנהלת שלומי ביטון

מאחלים לך שפע ברכה והצלחה בעזרת השם!!!

זמני תפילות ושיעורים

ביהכנ"ס המרכזי "חסדי שמואל" הר חומה

תפילות לימות החול

שחרית הנץ החמה	05:25 (כ-45 דק' קודם הנץ החמה)
שחרית מנין ב'	07:00
שחרית מנין ג'	07:30 (בישיבה הודו ב7:45)
שחרית מנין ד'	08:15
מנחה גדולה	12:40
מנחה	18:50
ערבית מנין א'	סמוך למנחה
ערבית מנין ב'	בתום השיעור המרכזי

שיעורים - בימים א'-ה' בשעה 19:30

יום ראשון	עין יעקב - עיון באגדות חז"ל
יום שני	אמונה ובטחון
יום שלישי	פרשת השבוע / הלכה / ענייני יומא
יום רביעי	ליקוטי מוהר"ן / רבינו נחמן מברסלב
יום חמישי	הלכות שבת/מועדים

פעילויות לנשים

יום שלישי	21:00 שיעור בחסידות מהרבנית חנה בקרמן תחי עם כיבוד חלבי עשיר - ברוכות הבאות
-----------	---

פעילויות לילדים

א'-ה'	18:00 מתמידים לילדים, משניות, תהילים, סיפורי צדיקים ועוד. הגרלות ופרסים למשתתפים
-------	--

תפילות ושיעורים בשבת קודש

מנחה ערב שבת	18:40 (כ-30 דק' לפני השקיעה)
שחרית הנץ החמה	5:05 (כ-65 דק' קודם הנץ החמה)
שיעור בהלכות אישות	07:00 (30 דק' לפני תפילת שחרית)
שחרית מנין ראשי	07:30
שיעור הלכה, שולחן ערוך	16:30 (חושן משפט)
מנחה מנין א'	17:00
שיעור במוסר וחסידות	17:30
מנחה מנין ב'	18:15 (בסוף השיעור)
סעודה שלישית	לאחר מנחה
שיעור הלכה	19:10 (בשקיעה)
ערבית של מוצ"ש	19:40 (עם צאת השבת)
אבות ובנים	20:10 (כחצי שעה אחר צאת השבת)

פעילויות לנשים בשבת

תהילים לבנות	16:00 (בביה"כ חסדי שמואל)
שיעור לנשים	16:00 מפי מו"ר שליט"א

רשימת השיעורים השבועיים של הרב אייל עמרמי שליט"א

מוצ"ש

22:15 ביהכנ"ס "בראשית" רח' רחבעם זאבי 2 פתח תקוה

ראשון

21:00 ביה"כ "ספרא" רחוב שמואל יפה פסגת זאב ירושלים

שני

17:30 יה"כ "מוסיוף" רח' ואל ירושלים

שני

21:00 ביה"כ "שערי דוד" רח' אגרות משה 17 רמת שלמה ירושלים

שלישי

שיעורים ברחבי הארץ לפי הפרסום באתר ובקבוצות הווצאפ

רביעי

18:00 ביה"כ "בורוכב", רח' פישל ירושלים

רביעי

21:30 לבנות סמינר! מדרשיית "תפארת בנות" רח' קצנלבון 81 ירושלים

חמישי

19:30 שיעור בביה"כ "חסדי שמואל" רח' הרב מן הדר 4 ירושלים

מהמלצת
הרב

יוני מרקט

על העזרה והתמיכה במוסדות "כאייל" תערוג

**התורה
והברכה ל**

**"אם אתה
משמח
את שלי
אני משמח
את שלך..."**

קמחא דפסחא

עבור אברכים ונזקקים

משפחות רבות פונות אלינו בבקשה לעזרה

עזרו לנו לעזור להם ותרמו עכשיו לקופת הצדקה

של מוסדות "כאייל תערוג" בראשות הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

פרטים להעברה: בנק מזרחי 20 | סניף 458 | חשבון 445404
קוד מוסד להוראות קבע 07028 | ע"ש מקור חיים גבע בנימין

כמו"כ ניתן לתרום גם בקופה שעל שולחן הרב

כל סכום יתקבל בברכה | מאושר ע"פ סעיף 46

מכירת חמץ

ניתן למכור את החמץ ליד שולחנו של הרב בשעות התפילות

מעוניינים לתרום? צרו קשר: 050-678-5912

אז: בנק מזרחי 20 | סניף 458 | חשבון 445404 קוד מוסד להו"ק: 07028 ע"ש מקור חיים גבע בנימין

בס"ד

**תמיד חיפשתם מוסדות ברמה
גבוהה המשלבים לימודי
קודש עם לימודי חול?**

מוסדות "כאייל תערוג"

בראשותו של הרב אייל עמרמי שליט"א
אווירה חזקה לצד הכנת והתאמת
הילדים לעולם הגדול

לפרטים והרשמה:

הרב טל אליאס - 053-473-8076

בואי אלמוד
את פראל סאק
אחרי בין פופי
פסניתי אחיזוני

אחותי כלה

מדריכת כלה וטהרת המשפחה

מזמינה אותך לקבלת הדרכת כלות בדרך שלך!

נלמד יחד באווירה רגועה וייחודית, בסגנון פתוח ומכיל.
לימוד אישי וחוויתי לקראת החתונה
כל מה שלא העזת לשאול עכשיו אצלי בסלון,
בהלכה בהשקפה ולצאת לדרך מוכנה!

תמיד אצידק לאורך כל הדרך

שני נועה 054-750-9302

לכל רעיון חתונה
הנשאלת
הנשאלת

בס"ד

בשורה משמחת!!

בקרוב מאד!!

שלושה ספרים חדשים של הרב בנושאי

אמונה וחסידות

ייצאו לאור

למועונינים להקדיש עמודים בספר להצלה/רפואה/לעילוי נשמות:

050-678-5912 נתנאל

סמינר "הר חומה"
בנשיאות הרה"ג הרב אייל עמרמי שליט"א

אם חשובה לך
אורה רוחנית מצמיחה

אם חשובה לך
אורה חברתית בונה

אם חשובה לך
רמה לימודית גבוהה

אם חשובה לך
תעודת בגרות מלאה

מקומך איתנו - הר חומה
הסמינר שלך, בשבילך!

הרישום לשנת תשפ"ה בעיצומו
מוזמנת לה(ת)רשם!

נותרו מקומות בודדים

חדש!
מגמת
מחשבים

לטופס רישום ופרטים:
h0733678426@gmail.com

המנהלת גב' הורביץ:
052-717-8225

פתיחת הרישום
לביה"ס "כאייל תערוג"
בנשיאת הרה"ג ר' אייל עמרמי שליט"א

כאייל תערוג

תכנים לימודיים ברמה גבוהה

פרייקטים חינוכיים מקדמי למידה

מעטפת מקצועית מובילה בטיפולים רגשיים

הוויה חברתית מעצים מסביב לשה

קידום יחידני אישי ומותאם

צוות מקצועי ואיכותי

טיפול רגשי

מכנה מפורד וחדש

ספריה פעילה

מרכז למידה והעשרה

לפרטים והרשמה

הרישום ייערך במשרד בית הספר רח' חיים מרחוב 10, הר חומה

בימים א'-ה' בין השעות 9:00-13:00 של ההורים כולל ספת.

יש להצטייד בת.ז.

לתיאום פגישה וראיון: **073.367.8430**

פתיחת הרישום
לגני הילדים של מוסדות "כאייל תערוג"
בנשיאת הרה"ג ר' אייל עמרמי שליט"א

גני הילדים

במוסדותינו גני בנים וגני בנות המופעלים ע"י צוות מקצועי ואיכותי הנותן דגש על ערכים, יראת שמים, מידות טובות ולמידה חווייתית ברמה גבוהה.

גני כנות

הגנים ממוקמים בקרית החינוך של כאייל תערוג במבנים מפוארים ומרווחים, מאובזרים בציוד איכותי וחדש.

הקבלה למוסדות מותנית בועדת קבלה

לפרטים ולקביעת תאום פגישת התרשמות

לפנות לאסנת < 054.627.7014

"ושמחת בחגך והיית אך שמח"

שמחת חג במוסדות כאייל תערוג

הזמר **אבי צליח** ולהקתו

יום רביעי ט"ז ניסן ב' דחזה"מ פסח | 19:00

ביכנ"ס "חסדי שמואל" רח' הרב מן ההר 4 ירושלים

שיעור לקוטי מוהר"ן ואז שמחת החג עם מורנו רבנו
הרה"ג **אייל עמרמי** שליט"א

עזרת נשים פתוחה